

Guinovart estrena un rèquiem amb més llum que ombra

Crítica

XAVIER CESTER
 BARCELONA

'Rèquiem' PALAU DE LA MÚSICA 28 DE GENER

La pregunta definitiva que ens confronta amb la nostra finitud ha fascinat molts compositors que han trobat en la litúrgia de difunts un text ric en imatges, ideal per donar-hi una subjectiva resposta musical. De la revolta a la resignació, de la *terribilitat* al consol, les òptiques han estat variades. Ara s'hi afegeix la d'Albert Guinovart amb un rèquiem que és testimoni alhora del mestratge i la inspiració del compositor català.

El *Requiem aeternam* inicial ens situa en un paratge anímic planyívol (Fauré no és lluny), que contrasta amb un *Te decet hymnus* juganer (frívol fins i tot), mentre que una inesperada agitació presideix el *Kyrie*, amb àgils melismes en *eleison* (eco mozartiana?). Guinovart resol sense escarafalls excessius el dramatisme del *Dies irae*, abans d'una de les perles de la partitura, un *Ingemisco* d'angoixa reforçada per una cèl·lula obsessiva. L'efusivitat del llenguatge de Guinovart té bones oportunitats de desplegar-se en el *Domine, Jesu Christe* i en un *Pleni sunt coeli et terra* dins d'un *Sanctus* d'extraversió bernsteiniana. Els solistes –soprano, baríton i nen soprano– protagonitzen un parèntesi extàtic al *Lux aeterna* abans de l'arçatant *Subvenite Sancti Dei*. Guinovart s'autocita amb un passatge de Gaudí a *In paradisum*, tot i que una marxa fúnebre dins d'una missa de difunts sembla una redundància. Combinant un psalm amb les paraules de Crist a l'*Evangelí segons sant Joan*, el *Rèquiem* conclou de forma lluminosa amb una delicada coda instrumental. Els sons eteris de Marta Mathéu, l'eloqüència de Josep-Ramon Olivé, la seguretat de Ferran Quílez, l'empenta del Cor Jove de l'Orfeó Català i la solidesa de la Simfònica de les Illes Balears a les ordres del seu titular, Pablo Mielgo (protagonistes a la primera part d'una discreta *Segona* de Brahms), van garantir l'èxit d'una obra que pagaria la pena tornar a programar. —

La interpretació del *Rèquiem* al Palau. A. BOFILL / PALAU DE LA MÚSICA